

Elżbieta Kempisty, Zofia Sulgostowska

Woźna Wieś, gm. Rajgród, woj.
łomżyńskie. Stanowiska 1 i 2

Informator Archeologiczny : badania 12, 44-45

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W jednej z jam natrafiono na palenisko wyłożone dużymi kamieniami z pozostałościami spalonych bierwion. W obiektach stwierdzono skupienia ceramiki pochodzące z całych rozbitych naczyń lub dużych części. W jednej z jam znaleziono dobrze zachowany żelazny nóż gospodarczy z kołcem do rękojeści.

Badania pozwoliły określić wschodnią granicę występowania materiałów archeologicznych na stanowisku. Zrealizowane prace umożliwiły w pełni uratowanie treści archeologicznych stanowiska w pasie zagrożonym budową LHS.

Materiał tymczasowo przechowywany jest w Pracowni Archeologicznej ZAM IHKM PAN w Igołomi.

Prace badawcze zakończono.

WIKTORYN, gm.
woj. wrocławskie

patrz
okres brązu

WOŻNA WIES, gm. Rajgród
woj. łomżyńskie
Stanowiska 1 i 2

Państwowe Muzeum
Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziły dr Elżbieta Kempisty i mgr Zofia Sulgostowska. Finansowało PMA i WKZ w Łomży. Piąty sezon badań. Stanowiska piaskowe od schyłkowego paleolitu do neolitu.

Stanowisko 1.

Wykop I. Poszerzono wykop w kierunku wschodnim. Przebadano 41 m². Materiały zalegały w próchnicy i iluwium przeciętnie do głębokości 70-90 cm.

Rozkład zabytków w poziomie wskazuje na zwiększoną koncentrację w środkowej partii wykopu, o powierzchni około 6 m².

Wydobyto około 2 000 wyrobów krzemiennych /rdzenie, półsurowiec, narzędzia i odpadki/ oraz około 2 100 fragmentów ceramiki. Wśród wyrobów krzemiennych wyróżniono 12 rdzeni i ich fragmentów, 2 łuszczenie, 19 drapaczy, 19 skrobaczy, 11 rylców, 2 tłuczki, 1 ciosak, 7 zbrojników /trapezy, wiórki typu Borki, tylczak, półtylczaki/, 3 grociki neolityczne, 12 odłupków łuskanych, 18 wiórów łuskanych, 20 fragmentów narzędzi /w tym 2 fragmenty siekier gładzonych/, 11 rylczaków i 1 rylcowiec.

Ceramika należy głównie do typu Dubiczaj, wśród niej fragmenty przykrawędne, zdobione oraz fragmenty spiczastych den. Wystąpiły również ułamki naczyń z ornamentem sznurkowym oraz ceramika z okresu wpływów rzymskich.

Wyroby krzemienne, poza nielicznymi paleolitycznymi, pochodzą zapewne z epoki neolitu i tworzą najprawdopodobniej całość z ceramiką typu Dubiczaj, część z nich posiada cechy mezolityczne. Być może niektóre wyroby należy łączyć z fragmentami z naczyń kultury sznurowej.

Stanowisko 2.

Wykop II. Ubiegłoroczny wykop sondażowy rozszerzono we wszystkich kierunkach. Przekopano 57 m², w tym 53 m² w wykopie szeroko-płaszczyznowym, a 4 m² w sondażach o pow. 2 m², w celu zbadania zasięgu występowania materiałów. Zasięgu tego nie zdołano ustalić.

Zabytki zalegały w warstwach. Warstwą 3 tworzył cienki /do 10 cm/ torf, nad którym znajdowały się zabytki naniesione przez wodę, a więc na wtórnym złożu, wśród nich liczne ułamki ceramiki, natomiast w warstwach pod torfem ceramika występowała sporadycznie.

Ogółem wydobyto 1 066 zabytków krzemienych /głównie odpadków i półsurowca/. Wśród materiału krzemienego wyróżniono: 9 rdzeni, 27 wiórów i odłupków łuskanych, 11 drapaczy, 10 skrobaczy, 6 ryliców, 6 rylczaków, 3 pazury i wiertniki, 3 liściaki, 17 zbrojników /w tym typu Wieliszew, trapezy, wiórki typu Borki, grocik sercowaty/, 1 odpadek rylcowczy, 1 fragment ciosaka i 11 fragmentów narzędzi nieokreślonych. Prócz tego znaleziono 1 kamienną podkładkę rozcieracza.

Typologicznie materiał krzemieny można zaliczyć do schyłkowego paleolitu /elementy mazowszańskie/, mezolitu /elementy wiślańskie/ i neolitu.

Wydobyto też 236 fragmentów ceramiki, których średnica nie przekraczała 3 cm. Gлина zawiera domieszkę mineralną, a na niektórych ułamkach widoczne są ślady toczenia na kole.

W wyniku dołkowania stwierdzono, że osadnictwo epoki kamienia zajmowało również tereny na północny-wschód od wykopu, bliżej ujścia rzeki z jeziora.

Zbiory znajdują się w PMA.

Badania będą kontynuowane.

WYBRZEŻE
woj. przemyskie
Stanowisko 1

patrz
wczesne średniowiecze

WYLAZŁÓW, gm. Pęczniew
woj. sieradzkie
Stanowisko 4

patrz
okres halszacki